32000R0050

11.1.2000 DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH L 6/15

# ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 50/2000
## z dnia 10 stycznia 2000 r.
## w sprawie etykietowania środków spożywczych oraz składników żywności zawierających dodatki oraz środki aromatyzujące, które zostały zmodyfikowane genetycznie lub zostały wyprodukowane z organizmów genetycznie zmodyfikowanych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 79/112/EWG z dnia 18 grudnia 1978 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do etykietowania, prezentacji i reklamowania środków spożywczych przeznaczonych na sprzedaż konsumentowi końcowemu [1], ostatnio zmienioną dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 97/4/WE [2], w szczególności jej art. 4 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 1997 r. dotyczące nowej żywności i nowych składników żywności [3] nie odnosi się do dodatków oraz środków aromatyzujących przeznaczonych do użytku w środkach spożywczych, ponieważ w celu przetestowania tych substancji do oceny ich bezpieczeństwa zostały one objęte innymi przepisami wspólnotowymi, konkretnie dyrektywą Rady 89/107/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących dodatków do żywności dopuszczonych do użytku w środkach spożywczych przeznaczonych do spożycia przez ludzi [4], zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 94/34/EWG [5], oraz w dyrektywie Rady 88/388/EWG z dnia 22 czerwca 1988 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do środków aromatyzujących przeznaczonych do użytku w środkach spożywczych i materiałów źródłowych służących do ich produkcji [6], zmienionej dyrektywą Komisji 91/71/EWG [7].

(2) Te dodatki oraz środki aromatyzujące są również wyłączone z zakresu rozporządzenia Rady (WE) nr 1139/98 z dnia 26 maja 1998 r. dotyczącego obowiązkowego oznaczania na etykietach umieszczonych na niektórych środkach spożywczych wyprodukowanych z organizmów zmodyfikowanych genetycznie innych danych niż przewidziane w dyrektywie 79/112/EWG [8].

(3) Konsekwencją tego wyłączenia jest fakt, że dodatki oraz środki aromatyzujące, które zostały zmodyfikowane genetycznie lub zostały wyprodukowane z organizmów zmodyfikowanych genetycznie i są używane jako składniki środków spożywczych, nie podlegają szczegółowym przepisom dotyczącym etykietowania ustanowionym w art. 8 rozporządzenia (WE) nr 258/97 ani przepisom dotyczącym etykietowania ustanowionym w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1139/98.

(4) Ważne jest, aby konsumenci byli także informowani o użyciu dodatków lub środków aromatyzujących, które zostały zmodyfikowane genetycznie lub zostały wyprodukowane przy użyciu inżynierii genetycznej, tak jak obecnie są już informowani o zawartości innych składników zawierających organizmy zmodyfikowane genetycznie lub wyprodukowane z organizmów zmodyfikowanych genetycznie.

(5) Niektóre Państwa Członkowskie podały do wiadomości swój zamiar ustanowienia wytycznych na szczeblu krajowym odnośnie do oznakowania na etykiecie informującego konsumentów o zastosowaniu dodatków i/lub środków aromatyzujących produkowanych z organizmów zmodyfikowanych genetycznie.

(6) Takie zasady prawdopodobnie spowodują powstanie nowych przeszkód w handlu wewnątrzwspólnotowym.

(7) Komisja w swojej decyzji 98/613/WE z dnia 21 października 1998 r. dotyczącej projektu dekretu Republiki Austrii dotyczącego identyfikacji zmodyfikowanych genetycznie dodatków oraz środków aromatyzujących [9] stwierdziła za zgodą Państw Członkowskich, że najbardziej zadowalającym rozwiązaniem będzie ustanowienie przepisów wspólnotowych dotyczących etykietowania.

(8) W związku z tym właściwe byłoby nałożenie obowiązku wskazania na etykiecie danego środka spożywczego, że zastosowane dodatki lub środki aromatyzujące są organizmami zmodyfikowanymi genetycznie, zawierają organizmy zmodyfikowane genetycznie lub zostały wyprodukowane z takich organizmów, zgodnie z takimi samymi zasadami jak te ustanowione w odniesieniu do etykietowania składników, które są, zawierają lub zostały wyprodukowane z organizmów zmodyfikowanych genetycznie.

(9) Przepisy niniejszego rozporządzenia nie mają zastosowania do dodatków oraz środków aromatyzujących sprzedawanych w takiej postaci konsumentom końcowym; w stosunku do dodatków oraz środków aromatyzujących powinno się wprowadzić oddzielne przepisy, nakładające podobne, obowiązkowe znakowanie.

(10) W szczególności, zgodnie z podejściem przyjętym w art. 8 rozporządzenia (WE) nr 258/97, konieczne jest zapewnienie, aby konsument końcowy był poinformowany o jakichkolwiek cechach lub właściwościach żywności, takich jak jej skład, wartość odżywcza, skutki odżywcze lub planowane wykorzystanie żywności, w wyniku czego żywność ta lub składniki żywności nie są już takie same jak dotychczasowa żywność lub jej składniki; w związku z tym dodatki oraz środki aromatyzujące, które zostały zmodyfikowane genetycznie lub które zostały wyprodukowane z organizmów zmodyfikowanych genetycznie i nie są równoważne ich tradycyjnym odpowiednikom, muszą podlegać wymogom etykietowania.

---

[1] Dz.U. L 33 z 8.2.1979, str. 1.
[2] Dz.U. L 43 z 14.2.1997, str. 21.
[3] Dz.U. L 43 z 14.2.1997, str. 1.
[4] Dz.U. L 40 z 11.2.1989, str. 27.
[5] Dz.U. L 237 z 10.9.1994, str. 1.
[6] Dz.U. L 184 z 15.7.1988, str. 61.
[7] Dz.U. L 42 z 15.2.1991, str. 25.
[8] Dz.U. L 159 z 3.6.1998, str. 4.
[9] Dz.U. L 291 z 30.10.1998, str. 35.

(11) Zgodnie z podejściem przyjętym w art. 8 rozporządzenia (WE) nr 258/97 wymogi odnośnie do etykietowania muszą być oparte na ocenie naukowej.

(12) Dla wspomnianych powyżej produktów powinny zostać sformułowane jasne zasady etykietowania, tak aby zapewnić, że można przeprowadzać oficjalne inspekcje na podstawie wiarygodnych, powtarzalnych i możliwych do zastosowania danych.

(13) Powinno się również zapewnić, aby wymogi dotyczące etykietowania nie były zbyt skomplikowane, jakkolwiek odpowiednio szczegółowe w celu zapewnienia konsumentom potrzebnych informacji.

(14) Rozporządzenie (WE) nr 1139/98 określa kryterium, zgodnie z którym obowiązek etykietowania ma zastosowanie do żywności wyprodukowanej z genetycznie zmodyfikowanej kukurydzy lub soi.

(15) Obecność genetycznie zmodyfikowanego białka lub DNA w dodatkach oraz środkach aromatyzujących wchodzących w skład środków spożywczych również stanowi, zgodnie z przyjętymi zasadami, kryterium spełniające powyższe wymogi; takie podejście może być zbadane ponownie w świetle nowych osiągnięć naukowych.

(16) Uwzględniając zakres i konsekwencje proponowanych działań, środki wspólnotowe wprowadzone niniejszym rozporządzeniem są nie tylko konieczne, ale również niezwykle ważne dla osiągnięcia celów.

(17) Nie można wykluczyć przypadkowego zanieczyszczenia dodatków oraz środków aromatyzujących DNA lub białkiem uzyskanym w wyniku modyfikacji genetycznej; przydatne jest zbadanie możliwości ustalenia stopnia ich zawartości, tak aby można było uniknąć znakowania produktów w przypadkach takiego zanieczyszczenia.

(18) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Środków Spożywczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

*Artykuł 1*

1. Niniejsze rozporządzenie przewiduje niektóre dodatkowe wymogi odnośnie do etykietowania żywności i składników żywności przeznaczonych dla konsumentów końcowych oraz zakładów żywienia zbiorowego, zwanych dalej „szczególnymi środkami spożywczymi" zawierającymi dodatki i/lub środki aromatyzujące, tak jak to opisano w ust. 2 (zwane dalej „szczególnymi dodatkami oraz środkami aromatyzującymi").

2. Następujące substancje stanowią szczególne dodatki oraz środki aromatyzujące:

— dodatki objęte zakresem dyrektywy 89/107/EWG i/lub

— środki aromatyzujące przeznaczone do użytku w środkach spożywczych objęte zakresem dyrektywy 88/388/EWG,

które są, zawierają lub zostały wyprodukowane z organizmów zmodyfikowanych genetycznie w rozumieniu dyrektywy Rady 90/220/EWG [1].

[1] Dz.U. L 117 z 8.5.1990, str. 15.

*Artykuł 2*

Bez uszczerbku dla innych wymogów prawodawstwa wspólnotowego odnośnie do etykietowania żywności etykietowanie szczególnych środków spożywczych musi zapewnić konsumentom końcowym oraz zakładom żywienia zbiorowego informacje o:

a) jakichkolwiek cechach lub właściwościach żywności zgodnie z art. 4 ust. 1, takich jak:

   — skład,

   — wartość odżywcza lub efekty odżywcze,

   — planowane zastosowanie dodatków lub środków aromatyzujących,

   w wyniku czego szczególne dodatki lub środki aromatyzujące nie są już równoważne dodatkom lub środkom aromatyzującym istniejącym dotychczas;

b) zawartości w szczególnych dodatkach lub środkach aromatyzujących substancji, które nie są stosowane w istniejących równoważnych dodatkach lub środkach aromatyzujących i które mogą mieć wpływ na zdrowie niektórych grup ludności;

c) zawartości w szczególnych dodatkach lub środkach aromatyzujących substancji, które nie są stosowane w istniejących równoważnych dodatkach lub środkach aromatyzujących i które powodują wątpliwości na tle etycznym;

d) zgodnie z art. 4 ust. 2 o obecności dodatków lub środków aromatyzujących, które są zmodyfikowane genetycznie lub zawierają organizmy zmodyfikowane genetycznie przy użyciu technik modyfikacji genetycznej, których niewyczerpujący wykaz jest ustanowiony w załączniku I A część 1 dyrektywy 90/220/EWG.

*Artykuł 3*

Szczególne dodatki lub środki aromatyzujące nie będą już traktowane jako równoważne w rozumieniu art. 2 lit. a), jeżeli naukowa ocena oparta na odpowiedniej analizie istniejących danych wykaże, że stwierdzone cechy są inne w porównaniu z tradycyjnymi dodatkami lub środkami aromatyzującymi, uwzględniając przyjęte limity naturalnego zróżnicowania takich cech. Ma to miejsce, gdy szczególne dodatki lub środki aromatyzujące zawierają białko i/lub DNA pochodzące z modyfikacji genetycznej.

*Artykuł 4*

1. Dodatkowe określone wymogi dotyczące etykietowania, w odniesieniu do informacji określonej w art. 2 lit. a), są następujące:

Wyrazy „produkowane z genetycznie zmodyfikowanych…" pojawiają się na wykazie składników przewidzianym w art. 6 dyrektywy 79/112/EWG w nawiasie, bezpośrednio po wskazaniu przedmiotowego dodatku lub środka aromatyzującego.

Alternatywnie zwrot ten może pojawić się na umieszczonym w widocznym miejscu przypisie do wykazu składników, przy czym do danego dodatku lub środka aromatyzującego będzie odsyłała gwiazdka (*). Zwrot ten jest wydrukowany czcionką, która ma przynajmniej taki sam rozmiar jak czcionka zastosowana do wykazu składników.

W odniesieniu do szczególnych środków spożywczych, dla których nie ma wykazu składników, taki zwrot musi się pojawić w czytelny sposób na etykiecie produktu.

2. Dodatkowe szczególne wymogi co do etykietowania, w odniesieniu do informacji określonej w art. 2 lit. d), są następujące:

Zwrot „zmodyfikowane genetycznie" musi pojawić się na liście składników bezpośrednio po wskazaniu przedmiotowego dodatku lub środka aromatyzującego.

Alternatywnie zwrot ten może pojawić się w umieszczonym w widocznym miejscu przypisie do wykazu składników, przy czym do danego dodatku lub środka aromatyzującego będzie odsyłała gwiazdka (*). Zwrot ten jest wydrukowany czcionką, która ma przynajmniej taki sam rozmiar jak czcionka zastosowana do wykazu składników.

W odniesieniu do określonych artykułów spożywczych, do których nie dołącza się wykazu składników, zwrot ten musi być umieszczony w czytelny sposób na etykiecie produktu.

*Artykuł 5*

Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do szczególnych środków spożywczych wyprodukowanych i etykietowanych zgodnie z prawem na terenie Wspólnoty lub zgodnie z prawem wwiezionych do Wspólnoty i dopuszczonych do swobodnego obrotu przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 6*

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie 90 dni po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 stycznia 2000 r.

*W imieniu Komisji*
Erkki LIIKANEN
*Członek Komisji*